

студентів у цілісному педагогічному процесі є надзвичайно складним феноменом, який реалізує аксіологічні функції. Це особлива форма відтворення культури, під впливом якої формується і розвивається культура особистості всіх суб'єктів навчального процесу. Педагогічна культура є інтегративною характеристикою досконалого педагогічного процесу в єдності його аксіологічної, акмеологічної, гуманістичної спрямованості. Чим вища професійна і педагогічна культура викладача, тим вищий рівень культурологічного розвитку студента.

Фактична, а не формальна автономія університетів неможлива без розвинених партнерських відносин між студентами і викладачами, їх соціокультурної творчості. Освіта, будучи сферою соціокультурної діяльності, відкриває великі можливості для досягнення світової культури і формування в особистості культурологічної основи. Цей процес обумовлюють культурологічна діяльність плюс система соціокультурних факторів.

Мендрух Ю.М., старш. викл.,
кафедра іноземних мов ФЕФ

ЕТАПИ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З МАРКЕТИНГУ

Формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців з маркетингу передбачає створення моделі. На думку О.М. Дахіна, модель — це штучно створений об'єкт у вигляді схеми, фізичної конструкції, знакових форм і формул, подібний до досліджуваного явища і відображує в спрощеному та узагальненому вигляді структуру, взаємозв'язки та відносини між елементами цього об'єкта. Модель навчання визначається як схема дій педагога під час здійснення навчального процесу. лежить в основі такої моделі. Важливі характеристики моделі навчання представлені переважним характером діяльності тих, хто навчається (продуктивним або репродуктивним); характером та послідовністю етапів навчання в часі; стилем взаємодії викладача і студентів; характеристикою очікуваних результатів навчання. Модель формування комунікативної компетентності майбутніх бакалаврів з маркетингу — штучно створений об'єкт у вигляді схеми, який у спрощеному, узагальненому, деякою мірою ідеалізованому вигляді відображує досліджуване явище.

Ми вирішили такі етапи у моделі формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців з маркетингу: мотиваційний, діагностувальний, інформаційно-змістовий, діяльнісний, рефлексивний і результативний. Мотиваційний етап моделі забезпечує мотивацію навчально-пізнавальної діяльності з оволодіння комунікативною компетентністю майбутніх фахівців з маркетингу. На цьому етапі нами було визначено мотиви вивчення дисципліни “Психологія спілкування”, досліджено спрямованість особистості у спілкуванні, ціннісні орієнтації та якості особистості. Мотивація учіння була забезпечена професійно-орієнтованим змістом навчання, комплексом методів і прийомів мотивації та стимулювання, використанням тренінгових програм та інтерактивних методів навчання, створенням позитивної атмосфери на заняттях. Діагностувальний етап спрямований на оцінку як вихідного рівня сформованості комунікативної компетентності, так і рівня сформованості вказаної компетентності наприкінці експерименту. Оцінка рівнів сформованості проводилася під час вивчення студентами дисципліни “Психологія спілкування” на основі мотиваційно-особистісного, когнітивного та поведінково-діяльнісного критеріїв відповідно до виокремлених показників кожного з критеріїв. Інформаційно-змістовий етап передбачає формування знань студентів у процесі вивчення дисципліни “Психологія спілкування”. Діяльнісний етап спрямований на практичне застосування набутих знань, тобто формування умінь і передбачає визначення організаційних форм, методів і засобів навчання. Рефлексивний етап моделі передбачає усвідомлення та аналіз реального протікання комунікативної діяльності, власної ролі; самооцінки того, як його сприймають партнери зі спілкування, оцінки партнера зі спілкування, самоконтролю діяльності з формування комунікативної компетентності та самокорекції власної комунікативної поведінки. Результативний етап моделі передбачає аналіз результатів навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фахівців з маркетингу з формування комунікативної компетентності та реєстрацію змін у процесуальному компоненті навчально-пізнавальної діяльності студентів, а також у мотиваційній, особистісній і когнітивній сферах особистості. На цьому етапі також відбувається оцінка ефективності форм організації навчання, обраних методів та засобів навчання, які були використані на попередніх етапах моделі.